

BAY HIÇ KİMSENİN
KAYBOLUŞU

AHMED TAİBAOUI

BAY HİÇ KİMSENİN KAYBOLUŞU

Özgün Adı: İhtifâ'u's-Seyyid Lâ Ehad (The Disappearance of Mr. Nobody)

Yazar: Ahmed Taibaoui

Dizi editörü: Mehmet Akif Koç

Arapça aslından çeviren: Kamil Karasu

Editör: Egemen Kurtoglu

Sayfa Tasarımı: Bahar Kuru Yerek

Kapak Tasarımı: Lalin Mercan

1. Baskı Mart 2025

© Livera Yayınevi, 2025

The Disappearance of Mr. Nobody اختفاء السيد لا أحد Editions El ikhtilef, 2024 via Introtema Translation and Copyright Agency

ISBN: 978-625-6663-36-7

Sertifika No: 51956

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım amacıyla kaynak gösterilerek yapılacak kısa alıntılar dışında, bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni olmadan tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

Baskı ve Cilt

Metro Basım Hiz. A.Ş.

Yahya Kemal Beyatlı Cad. No. 94

Begos 3. Bölge, Buca / İzmir

Sertifika No: 70839

Livera Yayınevi Tanıtım Tic. Ltd. Şti.

2. İnönü Mahallesi Muzaffer Sokak No: 2/A B Blok No: 40

Narhdere / İzmir

E-posta: info@liverayayınevi.com

www.liverayayınevi.com

ORTADOĞU KİTAPLIĞI

BAY HIÇ KİMSENİN KAYBOLUŞU

AHMED TAİBAOUI

ÇEVİREN: KAMIL KARASU

livefa
yayınevi

Ahmed Taibaoui, Cezayir'in Bouira Üniversitesi Ekonomi, Ticaret ve Yönetim Bilimleri Fakültesi'nde İşletme Yönetimi profesörü olarak görev yapmaktadır. *el-Makâm el-Âlî* (Yüksek Statü, 2011) adlı romanıyla Cumhurbaşkanı Genç Yazarlar (Ali el-Meâşî) Ödülü'ne (2011) ve *Mevt Nâ'im* (Yumuşak Bir Ölüm, 2014) adlı romanıyla Tayib Salih Uluslararası Yaratıcı Yazarlık Ödülü'ne (2014) lâyık görülmüştür. Başkent Cezayir'de yaşamaktadır. *Muzekkirât min Vatan Âher* (Başka Bir Ülkeden Anılar, 2015), *el-Beyâd el-Muttehem bi'l-Berâe* (Masumiyetle Suçlanan Beyazlık) ve *Bâb el-Vâdi* (Bâb el-Vâdi, 2023) yazarın diğer eserleridir. *Ihtifâ'u's-Seyyid Lâ Ehad* (Bay Hiç Kimsenin Kayboluşu, 2019) adlı romanıyla 2021 *Necip Mahfuz Edebiyat Ödülü*'ne lâyık görülürken, 2024 yılında da aynı ödül için jüri üyeliğine seçilmiştir.

Kamil Karasu, Atatürk Üniversitesi Arap Dili ve Edebiyatı ve Gazi Üniversitesi Arap Dili Eğitimi alanlarında lisans ve yüksek lisans; Ankara Üniversitesi Arap Dili ve Edebiyatı alanında "Modern Cezayir Arap Romanının Doğuşu ve Gelişimi (1962-1992)" başlıklı çalışmasıyla doktora eğitimini tamamladı. 2022-2023 yıllarında University of London, School of Oriental and African Studies'ta (SOAS) doktora sonrası araştırmalarını tamamladı. Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Arapça Mütercim ve Tercümanlık ana bilim dalında öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır.

Ortadoğu Kitaplığı Dizisi

Sunuş

Ortadoğu coğrafyası, bilhassa 2010 sonrası dönemi derinden etkileyen Arap Baharı s¼reci ve gittikçe artan g olgusuyla birlikte T¼rkiye’de kamuoyunun g¼ndeminde hızla ¼st sıralara tırmandı. Her ne kadar byylesi bir konumlanmayı pek olumlu çağrışımlarla ifade edemeyeceksek de bu s¼recin bir ölçüde karşılıklı k¼lt¼rel etkileşim getirdiği de bir vakıa olarak n¼m¼zde duruyor.

T¼rkiye’de son yıllarda akademik ve entelekt¼el d¼zlemde de Ortadoğu coğrafyasına yakın bir ilgi ve akademik merakın artmakta olduğu gözleniyor. Başta İnan, Suriye, Filistin, Irak, Körfez ¼lkeleri olmak ¼zere, çeşitli toplumların siyasi, askeri, ekonomik ve k¼lt¼rel hususiyetlerinin artan oranda araştırma ve saha çalışması rneği olarak karşımıza çıktığını gr¼yoruz.

Buna paralel olarak, bazı pop¼ler ve çok-satan yazarlar ¼zerinden, bu toplumların k¼lt¼rleriyle de –sınırlı lkte de olsa- T¼rk okuyucusunun tanışmakta olduğunu söyleyebiliriz. Bu ilgi canlanmasıyla birlikte Halil Cibran, Mahmud Derviş, F¼r¼ę Ferruhzad, Nizar Kabbani, Adonis, Sohrab Sepehri gibi şairlerin yanısıra Necib Mahfuz, Cude es-Sahhâr, Amin Maalouf, Tevfik el-Hakim, Necib el-Kiylanî gibi edebiyatçıların yk¼ ve romanları da terc¼me edilecek okuyucuya sunuldu.

Bununla birlikte, g¼n¼m¼zde birkaç milyonla ifade edilen Arap sığınmacı ve yine milyonlarca Arap turiste evsahipliği yapan 85 mil-

yonluk bir ülkenin kültürel hayatında, asırlardır iç içe yaşanan bu coğrafya halklarının yeterince tanındığı ve kendini ifade edebildiğini söylemek mümkün değil.

Bölge dillerinden yapılan çevirilerde ise özellikle belirli ülkeler ve toplumlara odaklanıldığı; Yemen, Bahreyn, Umman, Sudan, Kuveyt, Suudi Arabistan gibi toplumlara ve örneğin Dürziler, Nusayriler, Ezidiler, Bedeviler, Vahhabiler, Berberiler vb topluluklara büyük oranda hiç değinilmediği, bunların çeviri yelpazesinde arka sıralarda kaldıkları veya hiç temsil edilmedikleri açık bir şekilde ortaya çıkıyor.

Bu eksik ve yetersizliklerin giderilmesi düşüncesi ve entelektüel sorumluluk duygusuyla, Livera Yayınları bünyesinde bir Ortadoğu Kitaplığı oluşturmayı ve Afganistan'dan Fas'a kadar uzanan bu geniş bölgenin, bu "yakın coğrafyalar"ın kültürel zenginliklerinin temsil edildiği bir seçki oluşturmayı hedefledik. Edebi eserlerin ön planda olacağı bu dizide, zaman zaman kültürel eserleri, biyografi ve çeşitli nehir söyleşileri ve toplumsal değişim/dönüşüm olgularına eğilen çeşitli eserleri de okuyucuya ulaştırmayı hedefliyoruz.

Bu kitap serisi, Ortadoğu'nun zengin kültürünü, tarihini ve karakteristik özelliklerini aydınlatmayı hedefleyen, akademik ve entelektüel bir merakla girilen ancak edebi zevki önceleyen bir girişim. Ortadoğu Kitaplığı adını taşıyan bu zengin seçki, bölgenin edebi mirasını ele alarak, okuyuculara geniş bir perspektif sunmayı amaçlıyor.

Her bir kitapla, bölgenin farklı halklarının tarihini, kültür ve sosyolojisini mercek altına alarak, kültürel dokularının çözümlenmesini ve tarihsel bağlam içinde değerlendirilmesinin sağlanmasını hedefliyoruz. Arap, Türk, Kürt, Fars, Yahudi ve diğer Ortadoğu topluluklarının edebi üretimleri, dilin evrimi, mitolojik unsurlar ve toplumsal değişim süreçleri üzerine odaklanan eserler de bu seride okuyucuyla buluşacak.

Bu serideki kitaplar, temelde akademik bir titizlikle seçilmiş öykü ve romanlardan oluşuyor. Her bir eser aynı zamanda, bölgenin sos-

yal, politik ve kültürel yapısını anlamak adına önemli birer araştırma kaynağı niteliğinde. Eserler, yerel halkların kendi sesleriyle anlattığı hikâyeleri içerirken, aynı zamanda ortak temalar ve kültürler-arası etkileşim ve evrensel değerler aracılığıyla küresel bir okuyucu kitle-sine de hitap ediyor.

Ortadoğu Kitaplığı serisiyle, disiplinlerarası bir bakış açısı sunarak edebiyat, kültür, tarih ve dilbilim alanlarında çalışan akademisyenlere, öğrencilere, araştırmacılara ve elbette genel okuyucu kitlesine kapsamlı bir kaynak sağlamayı amaçlıyoruz. Bu kitap serisi, bölgesel çeşitliliği vurgulayarak, edebi ve kültürel bağlamda da derinlemesine bir inceleme sahası sunuyor.

Seri editörü olarak içinde yer alacağım bu değerli projeye, İngilizce ve Farsçadan çeşitli çevirilerimle ben de aktif olarak katkı sunmaya gayret edeceğim. Bu seride Arapça, Farsça, İbranice, Kürtçe gibi bölge dillerinden ve bölgeye dair İngilizce, Fransızca, Almanca dillerinden doğrudan çevirilerle okuyucunun karşısına çıkmayı hedefliyoruz. İlk eserleri 2024 yılında sunmayı planladığımız bu serinin, imkânlar ölçüsünde yıllara uzanan uzun soluklu bir çalışma olmasını ve bu alandaki başka çalışmalara da ilham kaynağı olmasını hedefliyoruz.

Bu duygu ve düşüncelerle Türk okuyucusuna sunmaktan gurur duyduğumuz bu önemli projenin, kamuoyunun ve entelektüel çevrelerin dikkatini çekeceğini düşünüyoruz. Seride yer almasında fayda gördüğünüz eserlere dair önerilerinizi [bölgeye dair roman ve öykü derlemesi, biyografi, nehir söyleşi ve kültür kitapları] bizimle paylaşmanızdan memnuniyet duyacağımızı ve imkânlar ölçüsünde bu seriyeye dâhil etmek için gayret edeceğimizi de belirtmek isterim.

Mehmet Akif Koç
Ortadoğu araştırmacısı ve çevirmen / editör
Balgat, Şubat 2025

YÜZÜNÜ ÇALIP GİDEN ADAM

Kaçış

Mutfakta bir bıçağım var. Hiçbir zaman saldırgan bir insan olmadım ama bu iğrenç yaşlı adam gevezelik etmeye devam ederse, ona başka kullanım alanları bulmayı ciddi ciddi düşünüyorum. Dilini keseceğim, gerekirse başka bir organını daha. Sigaram bitti, hava o kadar berbat ve insanı agresifleştiriyor ki -tüm bunların üstüne- yaşlı adam onu öldürmem için bana iyi bir sebep veriyor. Birini hayattan koparmak benim gibi önemsiz nedenleri olan bir adam için bile makul bir çözüm olabilir. “Mübarek amca”, herkesin amcası, fakat hiç kimsenin öz amcası değil. Herkes tarafından tanınan, kaba ve kuruntulu bir adam. Saygı görmeyi hak etmediği halde başkalarının kendisine saygı duyduğunu imâ eden sözlerini işitmeyi seviyor. Bunu, kafede ağarmış saçlarına hürmeten belli bir saygıyı hak ettiği izlenimini edindiğimde farkettim. En başından, mağaramın kapısını ona açıp daha önce kendimle diğer insanlar arasına koyduğum engeli kırmasına izin vermem benim hatamdı. Yalnız olmak kötü fakat insanlara karışmak daha da kötü. Günlerdir kimseyle konuşmadım, telefonumu sattım. Ne benim arayacak kimsem var ne de beni arayacak biri. Yıl boyunca beş dakikadan fazla konuştuğum tek kişi Mübarek amca oldu.

Hâlâ gevezelik ediyordu. Bu eve geldiğimden beri hiçbir işe yaramayan televizyonu açtım. Bana bir şekilde dünyada olup biten her şeyi anladığını kanıtlamaya çalışıyordu. Başımıza gelen bütün musibetlerin ve kargaşaların sebebinin Yahudiler olduğunu söylüyordu. Bu beni ikinci ziyaretiydi. Akşam saat dokuzaya yaklaşıyordu, binalarla çevrili ve bütün gece azgın köpeklerin ve kedilerin uğrak yeri olan bir meydana bakan, orada oturmaya ve sabahlamaya alışkın olduğum tek bir balkonum var.

— Sessizlik bilgeliktir, diyor kısaca.

Yüzüne tüküreceğim ya da kıyafetlerimi çıkarıp onunla çıplak bir şekilde oturacağım ki o da çekip gitsin. İçgüdülerim bana onun istediği şeyin bu olduğunu söylüyor. Beni, balkonda oturup karanlık kaplandığında dünyanın önemsiz olduğunu düşünmekten ya da komşuların dikkatini çekmeyen loş bir ışıktaki kitap okumak için tek istirahat alanımdan mahrum bırakıyor. Bunu gece yarısından sonra yapıyorum ve bazen sigaramın parıltısının beni ele vermesinden bile endişe duyuyorum. Son katta yaşamak eşsiz bir ayrıcalık. Görünüşe göre Mübarek amcanın bir ailesi yok ve kimseye söylemediği uzak bir yerden geliyor. Bu yaşlı adamın zoraki gülümsemesinin ardında karanlık bir geçmiş olduğundan ve daha da karanlık niyetler sakladığından eminim. Paradan başka bir şeyi sevmediği açıkça anlaşılıyor sözlerinden.

— Nerelisin? Neden evlenmedin? Ne iş yapıyorsun? Ailen nerede?

Ne kadar önemli olursa olsun hiçbir şeyi umursamayan insanlardan biri haline geldim ama onun soruları beni kızdırıyor. Bana karşı aptalca merakını anlamıyorum. Onu bırakıp balkona çıktım. Haber sunucusuna dikkatlice bakıyordu ve burnunun üzerindeki gözlüğünü düzelterek iç geçiriyordu. Sonunda biraz sustu da kulağımın içine etmeyi bıraktı.

Mübarek amca, sahibi olduğu kafeye ilk girdiğimde yanıma geldi. Aramıza hoş geldin, sen benim oğlum gibisin, dedi. Bu ve bunun

gibi ucuz kendini sevdirmeye girişimlerine benzer başka sözler işittim. İçtiğim şeylerin veresiye yazılıp ay sonunda ödeyebileceğim konusunda anlaştık, sonrasında aramızda hiçbir şey konuşulmadı. Kafenin müdavimleri genellikle bazı emekliler ve hayatın sırt çevirdiği işe yaramazlardı. Çok yakın olduğu için başka bir kafeye gitmeyi düşünmüyorum, öyle ki bazen bir fincan kahve alıp daireme dönüyorum. Mübarek amca, hastalık derecesinde meraklı bir adam ve gereksiz yere burnunu etrafındakilerin işlerine sokar. Onun ve etrafındaki küstah topluluğunun bana bakışlarını görmezden gelmeye çalışıyorum, içeri girip bir gazeteye göz gezdiriyorum, ancak hiçbir haberi okumaya hevesim yok. Bir gün içlerinden biri beni otobüs durağına kadar takip etti ama onu atlatmayı başardım. Konuşmalarından onun bir muhbir ya da birilerinin pezevengi¹ olduğunu anladım. Şu ana kadar kapımı çalmaya cesaret eden tek kişi Mübarek amca oldu. Daireyi nereden biliyordu? Yalnız ve işsiz olduğumu söyleyerek açıklamadığı bir projede ortağı olmamı teklif etti. Eğer başarılı olursak (bu şekilde çoğul olarak “biz”), kral olursun, dedi. Kendisine gelince, böyle bir şeyi arzu edecek kadar fazla ömrünün kalmadığını öne sürdü. Söyledikleri, beni kral yapacağını düşündüğü şeyin ne olduğunu öğrenmek için bende herhangi bir merak uyandırmadı. Çok abartan bir adam, muhtemelen şüpheli ve ona karşı dikkatli olmalyım. Kral mı? Pratikte bu, ironik bir şekilde sınırlı olan ve özel bir acımayı hak eden arzu çemberimin dışında kalıyor. Her neyse, ben kimsenin tanımadığı ya da umursamadığı pis bir köleyim ve bu beni tamamen tatmin ediyor. Sonunda o yaratık benden bıktı, televizyonu kapattı ve selam vererek çıktı ama ben karşılık vermedim.

¹ Burada yapılan işin ispiyonculuk veya jurnalcılık gibi olumsuz çağrışım yapan yönüne vurgu yapmak için hem pezevenk hem de muhbir anlamında kullanılan “kavâd/kavvâd” kelimesine yer verilmiştir. – ç.n.

Topallayarak meydana girdiğini gördüm, bir süre durdu ve sonra kendinden emin bir şekilde ayrıldı. Ona neden topalladığını sordum ama gözlüklerinin kamufleajın bir parçası olduğuna eminim. Onunla ilgili her şey şüphe uyandırıyor, gülümsemesi bile.

Karşımdaki binada genç bir kız uzun gece seanslarımda benimle buluşmaya alıştı, bana bakıyor, elini sallıyor ve telefonunu kaldırarak ona numaramı vermemi, yalnız ve müsait olduğunu işaret ediyor. Bazen onu görmezden geliyorum, bazen de karanlıkta kaybolan bir gülümsemeyle karşılık veriyorum. Onun gibi baştan çıkarıcı, olgunlaşmamış bir kıızı ayartmak gibi aptalca bir hata yapmam mümkün değil, ama kendime bundan dolayı herhangi bir erdem atfetmekten sakınıyorum. Bir görüntü ya da yansıma olmaksızın yaşamak istiyorum. Balkon kapalı ve ben hâlâ bekliyorum. Beni ona çeken şeyin ne olduğunu bilmiyorum. Kadınlara karşı uzun ve gönüllü perhizimi, yanına gelen herkesi içeri davet eden herhangi bir leş parçasıyla bozacak kadar aç değilim. Yine de kendimi sıkışıp kalmış buluyorum. Tutku... Herhangi bir şeye tutku konusunda tedavi edilmemiş miydim? Yine hastalanacağım. Son zamanlarda ilgilenmediğim balkon karanlık ve hareketsiz görünüyordu. Benim gibi kibirli insanların canı cehenneme. Birkaç gün önce balkondan bir kâğıt parçası attı. İnzivamı yarıda kestim ve onu almak için yavaşça aşağı indim. Kalbim bir başka hızlı çarpıyordu. Üzerinde pembe mürekkeple telefon numarası yazılı olan, katlanmış ve kokulu küçük bir kâğıt parçasıydı. Onu alıp eve döndüm ve balkonuyla daha da çok ilgilenir oldum. Kâğıdı alışıma gözlerken ona telefonum olmadığını söylemedim. Telefon benim ihtiyacım olmayan bir lüks ve ayrıca kalp atışlarımız bir zil sesiyle diğerinin arasında buluşabilsin diye bir tane daha almaya gücüm yetmez. Gömleğini kaybetmiş bir kumarbaz kadar meteliksizim. Bana âşık mı? Kendime bu soruyu sormaktan kaçınıyorum.

Bu gece, güç bela yaşlı adamdan kurtulduktan sonra kendi hâlimde balkonda oturmuş, onun bana bakmasını dört gözle beklemiyormuş gibi davranıyordum. Küçük fahişe bazı geceler kayıplara karışarak benimle oyun oynuyor. Kitabım önümdeki küçük masanın üzerinde açılmadan kaldı. Kendimi hadım edilmiş bir boğa kadar halsiz ve uyuşuk hissediyorum. Benden bir şeyler götüreceğine dair güçlü bir beklentim vardı. Ne ilk ne de son kurbanı olacağım. Tıpkı daha önceki ve sonraki birçoğu gibi, sadece onun kalçaları arasında varlığını tescil etmiş bir erkek olacaktım. Belki de tutkulu ama hayal kırıklığına uğramış gerçek bir âşık olabilir, fakat kim bir gölgeye âşık olur ve onunla buluşmayı dört gözle bekler? Yüzümü bile ayrıntılı olarak görmeden hayalinde benimle ilgili bir imge yaratmıştı. Ben çoğu zaman bir gece yaratığıyım ve gece, arzu için bir oyun alanı, her aç hayal gücü için verimli bir otlaktır. Hayâl gücüm tükendi ve kuru-du, kendim için üzülme-yi sevmiyorum ve zaten bunu yapacak yeteneğim de yok. Kadınlarla olan geçmişim utanç verici. Hiç deneyimim yok ve gençliğimden bu yana içimde değişen tek şey artık sö-nüp kül olmuş olmam.

Saat sabahın üçü. Hava biraz soğuk ama ben onun silüetinin ortaya çıkmasını gözlerken yanıyorum. İtaatkâr olması gereken bir zamanda bana itaatsizlik eden vücudumu cezalandırmak için duş almak üzereydim ama son anda üşendim. Zayıf iradem benim kronik hastalığım. Boş hezeyân. Balkonun panjurlarını kapatıp uyuyacağım. Bir haftadır kafeye inmedim ama yarın fırsat bulursam inmeyi deneyebilirim. Mübarek amcayı anımsıyorum. Beni görmeye gelmesi, yüzü kadar çirkin bir gecenin önceden habercisi gibiydi. Ne karşı balkonda benim için bir ışık yandı ne de bir şey algıladım. Bana kalırsa büyük bir kayıp değil. Beni asıl endişelendiren, onunla ilgileniyor ve yarını bekliyor olmamdı. Küçük bir ölüm için yatağa girdim. Başım yastığa ağır geliyor ve keşke geçmişteki o olayda kesilseydi

diyorum. O zaman şimdi yukarıda, beni hayattaki adil payımdan mahrum bırakan kadere gülüyor olurdum.

Bu olayı duyan herkes daha sonra bana neredeyse ölümden kurtulduğumu söyledi. Şimdi farklı bir bakış açısına sahibim ve zaman söylenenleri düzeltmeye kefilimdir. Hayatta bir şans daha kazandım ama bunu iyi değerlendirdiğimi söyleyemem. Bu belki de başkalarının, o açgözlü savaşın tükettiği insanların daha iyi değerlendirebileceği bir şanstı. O insanlar tanrılara kurban olarak sunuldu. Ateş ve gözyaşının hüküm sürdüğü o on yılda, ister hastalıklı inançlarıyla dağlarda yaşayan isyancı komutanlar ister ölümlerin bedenlerini çiğneyerek terfi almak isteyen hükümet askerleri olsun, her grup kendi kanlı tanrılarının gözüne girmek için suçlu suçsuz ayrımı yapmadan öldürdü. Ey Allah'ın dini! Kaç kurbanın kaybolduğunu, öldürüldüğünü ve bir daha haber alınmadığını ya da hangi tanrının onları yediğini yalnızca Allah bilir. Ben ve diğer bazı gençler, Setif'in kuzeyindeki Serc el-Gûl'da, köyümüzün ana caddesinin köşesinden kaçırıldık. Ailem için yıkıcı bir olaydı, zaman, alışlageldiği gibi bunu da iyileştirecekti ama ben ölüme hayatımın hiçbir döneminde olmadığı kadar yaklaşmıştım. Ölüm mangalarıyla çalışan o adam bunu bilmiyordu ve beni tanıyınca onlardan kurtardı, ama bu beni başka bir tür ölüm treninin raylarına koydu. Yıllar sonra Hasıbe Caddesi²ndeki bir pizzacıda aç ve rüsvay bir halde otururken kurtarıcımın içeri girdiğini gördüm, vücudu dolgunlaşmış ve yanakları sarkmıştı. Benim görünüşüm de değişmişti ve beni hatırlamıyordu. Her şeyin puslu olduğu o ormanda beni tanımış olması yeterliydi. Kaçırıldığım tek geceyi ellerim ve gözlerim bağlı geçirdim. Korkudan ve soğuktan altıma işedim, ezberlediğim tüm kısa Kur'an surelerini durmaksızın mırıldan-

² Kadın bağımsızlık savaşçılarından Hasıbe bin Bûâli'nin adını taşıyan, başkent Cezayir'in en merkezi ve işlek caddelerinden biri. – ç.n.

dım. Şafak sökene kadar beni kurtarması için Allah'a dua ettim ve ancak metal kapının açıldığını duyduğumda dua etmeyi bıraktım. Bu insanların herkesten daha güçlü olduğuna ve Allah'ın beni terk ettiğine kanaat getirdim. Vadinin kenarında, ölüm ormanında göz bağımlı çözdüler. Adam bizim köydendi. Yüzlerine karşı, o bir lise çocuğu ve hiçbir şeyle ilgisi yok, diye bağırmişti. Yerimden kalktım ve onun dönüşmüş olduğu orta yaşlı adamı kucakladım. Ona olayı hatırlattım, ilk kez birine bu kadar sevgiyle sarılmış ve minnettarlık hissetmişim. Ölümden "kurtuluşumun" üzerine yaşadığım her şeyden sonra, şimdi hangimizin diğerine borçlu olduğunu merak ediyorum? Sandviçin parasını ödedi, bana biraz harçlık verdi ve gitti. Gerçekten acınacak bir durumdaydım, ancak en zor kısmı henüz beni bekliyordu. Teyzem birkaç gün önce ölmüştü. Taziye törenleri bittikten sonra çocuklarının bana artık fazlalık olduğumu söylemesini beklemedim. Onları hoş görüyorum zirâ nereye gidersem gideyim kendimi fazlalık hissediyorum. Teyzem, ölümden kaçarak yanına geldiğimde yıllarca evinde bana katlandı, bu yüzden yaşasa da ölse de sonuna kadar onu istismar etmemeye karar verdim. Onun sayesinde liseyi bitirme sınavlarımı geçtim ve üniversiteye gittim. Ölüm her şeye bir son veriyor. Onu annemin yerine koydum, çocuklarına karşı çok katı bir kadındı ama bana hep farklı davrandı.

Annemle ilgili anılarım ise bulanık, uzak ve karışık. Dahası ona karşı hiçbir duygusal bağ hissetmiyorum. Bazen babamın tarlaları sularken onun sırtından, annesiz doğduğumu düşünürüm. Babamın anneme kavuşması çok uzun sürmedi. Beni eşi benzeri olmayan bir aşkla seviyordu ama onu benden daha çok sevdiği açıktı, çünkü beni ve kardeşim Ammâr'ı terk ederek annemin peşinden gitti. Amcamın karısı hiç erkek doğurmamıştı ve beni oğul sahibi olmak için bir fırsat olarak gördü. Beni olağanüstü derecede şımarttı, ben de onu hayal kırıklığına uğratmadım. Rolümü tek bir oğula yakışacak şekilde oy-